

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/241/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813200953
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7813200953.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Angely Čechovej a JUDr. Jarmily Čabaiovej vo veci žalobcu U. B. J., I..J., H., Q. XXXX/XXX, IČO: 36 234 176, zastúpeného Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s.r.o., Bratislava, Justičná 9, IČO: 36 789 615, proti žalovanému I. W., bytom M., U. XXX, o zaplatenie 203,38 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 9C/25/2013-32 z 25.2.2013 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom žalobu o zaplatenie 203,38 € zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Vychádzal zo žaloby, ktorou žalobca žiadal zaplatenie sumy 203,38 € bezúročne, ako aj trov konania tvrdiac, že so žalovaným uzavrel Úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX, na základe čoho mu poskytol úverový rámec v sume 497,91 €, avšak žalovaný si svoje povinnosti zo zmluvy neplnil a vznikol mu tak dlh na istine a poplatkoch za výber z bankomatu a za výpisy z úverového účtu spolu vo výške 152,77 €, ako aj dlh na úrokoch z vyššie uvedenej istiny do času zosplatenia vo výške 50,61 €. Právne vec posúdil podľa § 4 ods. 1 až 5 zák. č. 258/2001 Z.z., ako aj podľa § 7 a § 9 hlavy 6. úverových podmienok žalobcu a vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 200ea ods. 1 a § 115a ods. 2 O.s.p., nakoľko ide o drobný spor. Mal za preukázané, že medzi účastníkmi bola uzavretá úverová zmluva o poskytnutí revolvingového úveru, na základe ktorej žalovaný čerpal finančné prostriedky v celkovej výške 1.180,47 € a na úhradu úveru žalobcovi zaplatil 1.872,48 €. Z písomnej úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi nevyplýva, z akých položiek pozostáva navýšenie úveru, a preto tieto zmluvné podmienky spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V zmluve nie je uvedený údaj o ročnej úrokovej sadzbe a ani to, z akých poplatkov pozostáva navýšenie úveru a vymedzenie dohodnutých úrokov a poplatkov v úverových podmienkach žalobcu je neurčité a z takéhoto vymedzenia nie je možné zistiť výšku navýšenia úveru a ani to, z akých položiek pozostáva. Dospel k záveru, že zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované v zmysle § 4 ods. 2 písm. a/ zák. č. 258/2001 Z.z. v platnom znení do 30.6.2006, a to sumu, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, a preto v dôsledku chýbajúcej ročnej úrokovej sadzby v zmluve, ako aj údajov o výške a druhu poplatkov považoval zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z.). Poukázal aj na znenie § 4 ods. 5 cit. zákona, v zmysle ktorého od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Nakoľko vymedzenie úrokov spôsobom uvedeným v úverových podmienkach a v sadzobníku poplatkov

pokladal za neurčité, a keďže žalovaný čerpanú istinu úveru už uhradil, žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol ho zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť alebo alternatívne rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, a to z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.. Poukázal na to, že dňa 8.4.2004 uzavrel so žalovaným úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj úverové zmluvné podmienky, z ktorých citoval § 9 hlavy 7., § 7 hlavy 7., § 2 hlavy 1., § 1 hlavy 3., § 7 hlavy 7.. Z uvedených zmluvných dojednaní podľa neho nesporne vyplýva, že pri podpise zmluvy žalovaný okrem zmluvy a úverových podmienok obdržal aj príručku, ktorej súčasťou bol aj sadzobník poplatkov, z ktorého znením sa žalovaný mohol a mal pred podpisom oboznámiť. Zo sadzobníka poplatkov vyplývala okrem iného aj dohodnutá výška úroku z úveru a tiež poplatkové služby a výška poplatkov. Citoval ďalej vybrané časti zákona č. 258/2001 Z.z. a mal za to, že uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov bolo síce v zmysle § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch obligátnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej absenciu zákon „trestá“ neplatnosťou príslušnej zmluvy a tým, že spotrebiteľský úver v tomto prípade považoval za bezúčinný a bez poplatkov, avšak zákon v ustanovení § 3 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch výslovne počítal aj s možnosťou, že ročnú percentuálnu mieru nákladov v zmluve nebude možné jednoznačne určiť. Bol toho názoru, že v danom prípade si mohol uplatniť a aj uplatnil výnimku z povinnosti uvádzať údaj o RPMN v zmluve dôvodne, nakoľko je nesporné, že ide o revolvingový úver, a preto z objektívnych dôvodov nemohol v zmluve uviesť presný údaj o RPMN. Predmetná zmluva bola preto uzatvorená platne a spĺňala všetky náležitosti v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto je jeho nárok na vrátenie poskytnutého úveru spolu s úrokom a poplatkami plne dôvodný.

Podľa § 214 ods. 1 O.s.p. na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak

- a) je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie,
- b) súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie,
- c) ide o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania,
- d) to vyžaduje verejný záujem.

Podľa ods. 2 cit. ust. v ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania.

Odvolací súd prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (214 ods. 2 O.s.p., keďže v posudzovanej veci nejde o žiadny z prípadov uvedených v § 214 ods. 1 O.s.p.), za dodržania podmienok stanovených v § 156 ods. 3 O.s.p., keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bez nariadenia pojednávania bolo riadne oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach a to v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1,3 O.s.p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. lebo z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov je vecne správny.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

Žalobca podané odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., t.j. tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ani jeden z týchto uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových záverov nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvého stupňa nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývajú alebo v konaní nevyšli najavo. Skutkový stav bol objasnený v dostatočnom rozsahu pre rozhodnutie a správne skutkové zistenia boli prvostupňovým súdom správne podradené pod hmotnoprávne predpisy a z nich vyvedené zodpovedajúce závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

Nie je sporné, že v danom prípade sa jedná o revolvingový úver, pri ktorom nie je možné vždy jednoznačne uviesť ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN), keďže tento údaj pri takomto type úveru sa dá uviesť len na začiatku poskytnutia úveru na základe známych vstupných údajov (výška úveru, úroky, poplatky, obdobie trvania úverového vzťahu a jednotlivé splátky) a nie je tak možné ju vyčíslieť v priebehu revolvingu, keď možno úver čerpať a priebežne dopĺňať, v dôsledku čoho sa menia i údaje relevantné pre výpočet RPMN. Na druhej strane zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o úvere) stanovoval, že ak nemožno určiť percentuálnu mieru nákladov (§ 3 ods. 6 zákona), musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Podľa ods. 7, ak veriteľ ponúka spotrebiteľské úvery tomu istému spotrebiteľovi za rôznych podmienok, ročná percentuálna miera nákladov musí byť uvedená vo výpočte podľa prílohy tohto zákona. Z uvedeného vyplýva, že zákon ukladá veriteľovi povinnosť informovať spotrebiteľa o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov. Navyše nemožno nebrať do úvahy, že ustanovenie § 3 zákona o spotrebiteľských úveroch upravovalo podmienky ponuky spotrebiteľského úveru, nie náležitosti úverovej zmluvy, ktoré boli upravené v ustanovení § 4 striktné a bez výnimiek stanovujúcim (ods. 2 písm. g/), že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje ročnú priemernú mieru nákladov, a že v prípade, ak nie je uvedená, považuje sa spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

Nepochybil súd prvého stupňa, pokiaľ pri čerpaní sumy 1.180,47 € žalovaným a splatení čiastky 1.872,48 €, pokladajúc úver za bezúročný a bez poplatkov žalobu zamietol.

Žalobca sa domáhal okrem iného uhradenia poplatkov za výbery z bankomatov a za výpisy z úverového účtu argumentujúc, že žalovaný pri podpise zmluvy okrem zmluvy o úverových zmluvných podmienkach dostal aj príručku, ktorej súčasťou bol aj sadzobník poplatkov.

V tejto súvislosti je potrebné doplniť, že spotrebiteľská zmluva sa nemôže uzavrieť len s odkazom na sadzobník poplatkov, resp. obchodné, či úverové podmienky. Je to zmluva, ktorej obsah a forma sú uvedené v zákone, a tento vylučuje jej uzavretie len s odkazom na obchodné, či úverové podmienky, resp. sadzobník poplatkov. V danej veci pritom žalobca v konaní pred súdom prvého stupňa príručku obsahujúcu aj sadzobník poplatkov vôbec nepredložil a jej vybrané časti vo fotokópii (ťažko čitateľnej) predložil až ako prílohu odvolania.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny.

Žalobca uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, avšak v odvolacom konaní nemal úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.) a žalovaný náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, preto o nich nebolo ani rozhodnuté.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.